

4-5. Forvaltningsret 1121.1 – 11241.3 – 25.9.

Aktindsigt i anmelderes navne i sag om forholdene hos en plejefamilie

En kommune modtog en skriftlig anmeldelse der indeholdt alvorlig kritik af forholdene hos en plejefamilie. Anmeldelsen var underskrevet af tre personer. Anmeldelsen gav anledning til at kommunen tog initiativ til en undersøgelse med henblik på en fornyet vurdering af plejetilladelsen.

Kommunen afslog at give plejeforældrene indsigt i anmeldernes navne med den begrundelse at anmelderne risikerede at blive udsat for chikane og trusler fra plejeforældrenes side. Ombudsmandens behandling af sagen vedrørte alene dette forhold.

Ombudsmanden udtalte at plejeforældrene utvivlsomt havde en væsentlig interesse i at kende anmeldernes identitet for at kunne varetage deres interesser i sagen.

Ombudsmanden mente herefter at en række konkrete forhold i sagen efterlod en betydelig usikkerhed om hvorvidt kommunen – med den nævnte begrundelse – havde det fornødne sikre grundlag for at tilbageholde anmeldernes navne.

Ombudsmanden henstillede derfor at sagen blev genoptaget med henblik på at der blev truffet en ny afgørelse i sagen, og at kommunen i den forbindelse foretog yderligere undersøgelser i sagen.

(J.nr. 2005-4595-001).

Det fremgår af sagen at Ølstykke Kommune den 26. januar 2005 modtog en anonym opringning fra en person der kritiserede forholdene hos advokat A's klienter, B og C, som var plejefamilie. Vedkommende mente bl.a. ikke at plejebørnene fik kærlighed og omsorg i plejefamilien.

Ølstykke Kommune gjorde A's klienter opmærksom på henvendelsen, og underretningen blev drøftet ved et hjemmebesøg hos A's klienter den 1. februar 2005.

Herefter modtog Ølstykke Kommune en skriftlig anmeldelse, dateret 7. februar 2005, med alvorlig kritik af forholdene hos B og C. Anmeldelsen der var underskrevet af navngivne personer, havde bl.a. følgende indhold:

”Det kan være at I syntes det er mærkeligt vi gerne vil være anonyme, men det kan man jo desværre være nødt til i første omgang.”

Ølstykke Kommune udformede samme dag – den 7. februar 2005 – et brev til Ballerup Kommune og Københavns Kommune om sagen. Ifølge journaludskriften anbefalede Ølstykke Kommune at de to andre kommuner fandt andre steder at anbringe børnene. Kommunen sendte brevene til de to kommuner den 9. februar 2005. Samme dag blev C orienteret om de to breve, jf. journaludskriften.

Den 10. februar 2005 blev kommunen kontaktet af F og E som hævdede at have følt sig truet af A's klienter i forbindelse med den indgivne underretning. Om samtalen med F noterede kommunen bl.a.:

”(F) er gift med (B)'s storebror.

(C) har i telefonen givet udtryk for, at dette vil (F) komme til at stå til ansvar for.

...

Ut. orienterer (F) om, at (B) og (C) herfra vil blive oplyst om, at forvaltningen ikke har hørt eller set (F)'s navn figurere i forhold til ovennævnte sag.”

Om samtalen den 10. februar 2005 med E noterede kommunen bl.a. at hun havde oplevet en meget voldsom verbal adfærd fra familiens (B's og C's) side.

Kommunens samtaler med F og E blev drøftet ved et møde mellem A's klienter og kommunen den 11. februar 2005. A deltog også i mødet. Ifølge kommunens journaludskrift vedrørende mødet oplyste A's klienter at de ikke kender en person ved navn E.

Ved det samme møde blev den skriftlige anmeldelse af 7. februar 2005 også drøftet og forelagt for A og A's klienter. Det fremgik af anmeldelsen at den var underskrevet af mere end én person, men kommunen havde besluttet at tilbageholde anmeldernes navne – ifølge kommunens journaludskrift skyldtes dette at kommunen havde vurderet at det var nødvendigt på baggrund af at F og E havde følt sig truet af A's klienter, jf. de ovennævnte opringninger til kommunen den 10. februar 2005. Det fremgår i øvrigt af journaludskriften at A's klienter fik at vide at det ikke var F og E der havde underskrevet underretningen af 7. februar 2005.

Ved mødet den 11. februar 2005 fortalte kommunen A's klienter at forvaltningen havde besluttet at lade en uvildig myndighed (plejehjemsformidling) foretage en ny vurdering af deres egnethed som plejefamilie – hvis de ønskede dette. Det ville A's klienter gerne – dog tilkendegav de at de ikke ønskede at starte med ”nye” plejebørn efter vurderingen hvis dette blev aktuelt. Kommunen oplyste ifølge journaludskriften at plejetilladelsen ikke var blevet inddraget. Ølstykke Kommune vidste dog ikke om de anbringende kommuner ville flytte børnene i forbindelse med undersøgelsen. På den baggrund blev Døgnplejeformidlingen i Nordsjælland – umiddelbart efter mødet – kontaktet med henblik på en fornyet vurdering af godkendelsen af A's klienter som plejefamilie.

A bad – både ved mødet den 11. februar 2005 og i et brev af samme dato – om at få indsigt i oplysningerne om de pågældende anmelderes navne. A uddybede den 15. februar 2005 baggrunden for sin klage over at kommunen tilbageholdt navnene på anmelderne. I brevet til kommunen skrev A bl.a.:

”Det bemærkes i den forbindelse, at mine klienter benægter at have opført sig truende overfor (B)'s svigerinde, (F). Mine klienter har af helt andre årsager igennem 8-9 måneder ikke haft kontakt til (B)'s bror og svigerinde. Da de anonyme klager opstod, kontaktede broderen mine klienter via SMS og meddelte, at de ikke stod bag anmeldelsen. (C) har blot sagt til ham, at han ville søge til bunds i hvem der står bag og at de pågældende vil blive holdt ansvarlige. Det bemærkes for god ordens skyld, at mine klienter ikke har talt eller på anden måde direkte kommunikeret med (B)'s svigerinde. Den anden person, der angivelig føler sig truet, er oplyst at hedde (E). Jeg gør opmærksom på, at mine klienter ikke kender nogen person af dette navn. Det giver da sig selv, at der ikke foreligger nogen trusler.

...

Mine klienter har ultimo sidste uge overfor kommunen gjort gældende, at man på grund af håndskriften på anmeldelsen mener at kunne fastslå, hvem anmelderen er. Håndskriften er således identisk med (G)'s håndskrift (i familien kaldet (...)). Hvis det ikke er hendes navn, der undertegner den skriftlige klage, opfordrer jeg til, at den nærmere identitet af underskriverne undersøges nærmere. Jeg må formode, at kommunen kender deres navn og adresse og at det er kontrolleret, at der på den pågældende adresse er registreret personer med det navn. Kommunen opfordres i bekræftende fald til at skrive til de pågældende og bede dem bekræfte at de har sendt klagen. Jeg skal endvidere opfordre til,

at kommunen anmoder politiets tekniske afdeling om at foretage nærmere undersøgelse af sammenlignende skriftprøver. Flere eksempler på (G)'s håndskrift vedlægges til kommunens videre foranstaltning. (G) er mor til (H), der indtil for nylig var samlevende med (B)'s søster, (I). (H) bor på grund af samlivsophævelsen for tiden hos (B)'s bror og svigerinde.

Dette brev skal betragtes som en klage over kommunens afgørelse efter forvaltningslovens § 15, stk. 1. Mine klienter har partsstatus og dermed ret til at kende klagers identitet. Denne viden har eksempelvis væsentlig betydning for mine klienters mulighed for at forsvare sig mod klagens indhold. Eksempelvis er det af afgørende betydning, om den pågældende klager overhovedet har haft adgang til mine klienters hjem. Det fremgår af forarbejderne til forvaltningsloven, at hjemlen i § 15 er en undtagelsehjemmel, som således skal behandles med nogen forsigtighed. Der skal med andre ord være vægtige interesser, der taler imod aktindsigt. I den kommenterede forvaltningslov er det formuleret som følger: '... private interesser må, for at kunne begrunde indskrænkning i partens adgang til aktindsigt efter § 15, være af en sådan styrke, at de i det konkrete tilfælde bedømmes som 'afgørende' modhensyn.' I den foreliggende sag er der tale om en opringning fra en følelsesladet svigerinde, hvis meddelelse til kommunen bestrides af min klient. Forholdet kan på ingen måde betegnes som afgørende modhensyn. Jeg er desværre nødsaget til at forbeholde mig min klients retsstilling i denne forbindelse."

Kommunen fastholdt at anmeldernes navne kunne undtages fra aktindsigt, jf. kommunens afgørelse af 22. februar 2005, idet kommunen fortsat henviste til at to personer have følt sig truet af A's klienter i forbindelse med anmeldelserne.

Det fremgår af kommunens journaludskrift at kommunen samme dag – den 22. februar 2005 – modtog et opkald fra E. Hun undrede sig over at der ikke var sket noget i forhold til underretningen hvilket hun havde kendskab til via en bekendt af familien D. Kommunen orienterede hende i den forbindelse om at A's klienter havde oplyst at de ikke kendte en person ved navn E. Hun svarede hertil at A's klienter løj. Kommunen forfulgte ifølge journaludskriften ikke dette forhold yderligere.

Ifølge kommunens journaludskrift traf kommunen den 11. maj 2005 afgørelse i godkendelsessagen på baggrund af døgnplejeformidlingens rapport, de indhentede oplysninger fra de anbragte børns institutioner og A's klienters bemærkninger til sagen.

Afgørelsen er gengivet i journaludskriften, og det fremgår heraf at kommunen ikke mente at det var hensigtsmæssigt at bryde den følelsesmæssige tilknytning plejebørnene havde fået til A's klienter. Kommunen meddelte dog samtidig at den havde henstillet til de anbringende kommuner at bistå A's klienter så de kunne blive i stand til at imødekomme døgnplejeforbidlingens anbefalinger.

Den 1. juni 2005 klagede A til mig over kommunens afslag på hans anmodning om indsigt i anmeldernes navne.

Med brev af 23. september 2005 oplyste jeg A om at jeg havde sendt hans klage videre til Statsamtet København som en anmodning fra ham om at statsamtet tog stilling til hans klage over Ølstykke Kommune.

Statsamtet indhentede på den baggrund en udtalelse om sagen fra Ølstykke Kommune. Af kommunens udtalelse af 17. oktober 2005 fremgik bl.a.:

"Den 10. februar bliver forvaltningen kontaktet af (F) og (E), som begge er rystede og har følt sig truet af familien (D) i forbindelse med den indgivne underretning, jfr. de i materialet vedlagte 2 notater fra forvaltningen af 10. februar 2005.

...

På baggrund af ovenstående forløb har forvaltningen besluttet, at der ikke er meddelt familien (D) aktindsigt i, hvem underskriverne af den omhandlede underretning er, jfr. forvaltningslovens § 15, stk.1, idet der på det foreliggende ud fra (F)'s og (E)'s oplevelser blev vurderet, at de pågældende underrettere ville kunne blive bragt i fare med chikane og trusler fra familien (D)'s side."

Statsamtet tiltrådte ved afgørelse af 8. december 2005 kommunens afgørelse. Statsamtet anførte i afgørelsen bl.a.:

"Det fremgår af forvaltningslovens § 15, stk. 1, at retten til aktindsigt kan begrænses, i det omfang partens interesse i at kunne benytte kendskab til sagens dokumenter til varetagelse af sit tarv findes at burde vige for afgørende hensyn til den pågældende selv eller til andre private eller offentlige interesser.

Bestemmelsen i § 15 giver den myndighed, der skal træffe afgørelse med hensyn til aktindsigtsspørgsmålet, hjemmel til at begrænse partens adgang til aktindsigt med hensyn til bestemte oplysninger eller dokumenter.

Bestemmelsen forudsætter, at vedkommende myndighed foretager en konkret

afvejning af de modstående hensyn.

Af forarbejderne til § 15 fremgår det, at hensynet til offentlige eller private interesser for at kunne begrunde indskrænkning i partens adgang til aktindsigt efter § 15 må være af en sådan styrke, at de i det konkrete tilfælde bedømmes som afgørende modhensyn. Oplysninger kan således kun undtages fra aktindsigt, hvor der er en nærliggende fare for, at privates eller det offentliges interesser vil lide skade af væsentlig betydning, hvis begæringen imødekommes.

Statsamtet har ikke fundet grundlag for at tilsidesætte det af kommunen udøvede skøn efter forvaltningslovens § 15, stk. 1, hvorefter (A)'s klienter har fået afslag på aktindsigt i navnene på de personer, der har underskrevet den skriftlige klage af 7. februar 2005.

Statsamtet har herved lagt vægt på, at kendskab til anmeldernes identitet ikke kan anses for at være af væsentlig betydning for (A)'s klienters varetagelse af deres interesser i sagen.

Statsamtet har endvidere lagt vægt på, at kommunen den 10. februar 2005 blev kontaktet af to personer, som havde følt sig truet at (A)'s klienter i forbindelse med den indgivne underretning, og at kommunen på den baggrund har besluttet ikke at give aktindsigt i, hvem underskriverne af den omhandlede underretning er, idet det på det foreliggende grundlag er vurderet, at de pågældende underrettere ville kunne blive bragt i fare med chikaner og trusler fra (A)'s klienters side.

Statsamtet har endelig lagt vægt på, at der er tale om en henvendelse efter servicelovens § 36, hvor borgerne er pålagt en særlig pligt til at handle.

De retlige rammer for den kommunen tilkommende afvejning indenfor forvaltningslovens § 15 findes ikke på den baggrund at være overskredet, og statsamtet foretager således ikke videre i sagen.”

A klagede den 10. december 2005 over statsamtets og kommunens afgørelser, og jeg bad på den baggrund om en udtalelse om sagen fra statsamtet og kommunen.

Statsamtet København oplyste ved et brev af 23. januar 2006 at hverken Ølstykke Kommune eller statsamtet havde yderligere kommentarer til sagen.

Ved min behandling af sagen havde jeg alene kommunens akter vedrørende sagen om aktindsigt i de omhandlede navne. Herudover havde jeg dog kommunens journaludskrift vedrørende perioden 27. november 2003-16. januar 2006, og jeg havde på baggrund heraf et

overblik over forløbet i sagen vedrørende den fornyede vurdering af godkendelsen som plejefamilie.

Ombudsmandens udtalelse

”1. Nærmere om retsgrundlaget

Som anført af kommunen må anmeldelsen af 7. februar 2005 anses for at være en underretning efter servicelovens § 36 (lovbekendtgørelse nr. 708 af 29. juni 2004, nu lovbekendtgørelse nr. 699 af 7. juni 2006 – bestemmelsen er uændret).

’§ 36. Den, der får kendskab til, at et barn eller en ung under 18 år fra forældres eller andre opdrageres side udsættes for vanrøgt eller nedværdigende behandling eller lever under forhold, der bringer dets sundhed eller udvikling i fare, har pligt til at underrette kommunen.’

Socialministeriets vejledning om ’... tavshedspligtsregler, der har betydning for kommunernes indsats med at hjælpe børn og unge ...’ indeholder følgende om anonyme henvendelser og sikring af anonymitet (vejledning nr. 9 af 4. februar 2004):

’13. Kravet om anonymitet kan kun undtagelsesvist imødekommes, men der kan være behov for at kunne sikre dette i enkelte, helt konkrete tilfælde. Krav om anonymitet kan forekomme i to situationer.

I den ene situation, hvor underretterens navn er kommunen bekendt, men hvor det i visse særlige tilfælde kan være nødvendigt at beskytte underretteren, kan problemet i praksis løses ved, at kommunen efter en meget konkret afvejning træffer afgørelse efter forvaltningslovens § 15 om at undtage underretterens navn fra aktindsigt. Kommunen skal i disse tilfælde meddele den, der har begæret aktindsigt, at der er udtaget noget fra de akter, vedkommende får tilsendt og anføre, efter hvilken lovhjemmel kommunen har haft ret til dette. Anmelderens identitet vil i samme omfang kunne undtages fra partshøring efter forvaltningslovens § 19.

I den anden situation, hvor underretteren ønsker at være anonym – også i forhold til kommunen må kommunen tage den anonyme henvendelse op til undersøgelse, men omfanget af undersøgelsen må afhænge af de konkrete omstændigheder.’

Ifølge vejledningen kan underretterens navn altså efter en konkret vurdering undtages

fra aktindsigt efter forvaltningslovens § 15. I den konkrete sag er myndighedernes afgørelser truffet med henvisning til forvaltningslovens § 15, stk.1, der lyder således:

'§ 15. Retten til aktindsigt kan i øvrigt begrænses, i det omfang partens interesse i at kunne benytte kendskab til sagens dokumenter til varetagelse af sit tarv findes at burde vige for afgørende hensyn til den pågældende selv eller til andre private eller offentlige interesser, (...)

...

Stk. 2. Gør hensyn som nævnt i stk. 1 sig kun gældende for en del af et dokument, skal parten gøres bekendt med dokumentets øvrige indhold.'

Som det fremgår af bestemmelsen, skal der foreligge afgørende modhensyn over for partens interesse i aktindsigt for at adgangen til aktindsigt kan begrænses.

I bemærkningerne til bestemmelsen (Folketingstidende 1985-86, tillæg A, sp. 140-142) er bl.a. anført følgende:

'Den gældende offentlighedslovs § 10, stk. 1, bygger på det hovedsynspunkt, at de hensyn, der begrundet reglerne om partens aktindsigt, er af en så betydelig vægt, at partens ret til at blive gjort bekendt med dokumenterne i sin egen sag kun bør vige, hvis der efter et konkret skøn i et foreliggende tilfælde er nærliggende fare for, at private eller offentlige interesser vil lide skade af væsentlig betydning, dersom begæringen imødekommes.

Efter Justitsministeriets opfattelse bør dette hovedsynspunkt fastholdes, og bestemmelserne herom i den gældende lovs § 10 foreslås derfor videreført uden væsentlige ændringer.'

Serviceovens § 36 pålægger alle der får kendskab til at en person under 18 år udsættes for vanrøgt mv. af forældre eller andre opdragere, en forpligtelse til at underrette kommunen herom. I lyset af denne forpligtelses særlige karakter kan det efter omstændighederne være berettiget at tage hensyn til anmelderen ved at imødekomme et ønske om anonymitet – også for at sikre at underretningspligten bliver overholdt.

Spørgsmålet om hvorvidt der kan nægtes partsaktindsigt i navnene på personer der indgiver anmeldelser i en børneværns sag, blev allerede berørt i forbindelse med Folketingets behandling af forslaget til en partsoffentlighedslov, jf. Folketings Tidende 1963/64, navnlig sp. 4817f. Det fremgår heraf at hensynet til personer der giver oplysninger i forbindelse med sager af denne karakter, efter omstændighederne må kunne berettige til i

medfør af lovforslagets § 2 at nægte at give oplysning til barnets forældre om de pågældendes navne. Jeg henviser i den forbindelse også til John Vogter, Forvaltningsloven med kommentarer, 3. udgave (1999), s. 315.

I overensstemmelse hermed er det i den oven for citerede vejledning anført at anmelderens navn undtagelsesvis kan hemmeligholdes, hvilket i praksis vil sige at oplysningen om anmelderens navn undtages fra aktindsigt efter forvaltningslovens § 15, stk. 1. Om en klagers eller en anmelders identitet kan undtages fra aktindsigt, afhænger herefter af en konkret vurdering af de modstående hensyn, herunder hensynet til partens (det vil sige den anmeldtes) interesse i at kende anmelderens identitet for at kunne varetage sine interesser. Jeg har tidligere udtalt mig om forvaltningsmyndigheders adgang til i medfør af forvaltningslovens § 15 at sikre anmeldere eller klagere anonymitet, jf. eksempelvis sagerne der er gengivet i Folketingets Ombudsmands beretning for 1987, s. 197 f*, og i beretningen for 1996, s. 93 f* – disse sager vedrørte dog ikke anmeldelser om børns forhold.

Den vurdering myndighederne skal foretage i en sag som denne, er nærmere belyst i en social meddelelse som Ankestyrelsen udsendte den 1. juni 2005 (SM F-2-05) vedrørende Ankestyrelsens behandling af to sager af denne karakter. Den ene sag vedrørte en anmeldelse om at en privat dagplejemor havde ladet børn være alene uden opsyn under indkøb. Den anden sag vedrørte en anmeldelse om at en pige af sin far og bror blev udsat for lussinger og verbale ubehageligheder. Af Ankestyrelsens resume vedrørende de to sager fremgår bl.a. følgende:

’I begge sager fandt Ankestyrelsen, efter en konkret interesseafvejning, at parten ikke havde ret til at få kendskab til anmelders navn eller at få kendskab til oplysninger i anmeldelserne, der kunne identificere anmelder. Anmelder havde udtrykt et stærkt ønske om at være anonym og var kommet med konkrete oplysninger, der sandsynliggjorde repressalier. Der var et generelt offentligt hensyn at tage til, at borgere ikke holdt sig tilbage fra at anmelde ved mistanke om, at børn og unge havde behov for særlig støtte eller ved forsømmelser af børn, herunder de forhold under hvilke de bliver passet. Ankestyrelsen fandt, at hensynet til anmelder og det offentlige hensyn i de konkrete sager vejede væsentligt tungere end partens interesse i at få kendskab til navnet på anmelder.’

2. Oplysningernes betydning for plejeforældrene

Statsamtet har i sagen lagt vægt på at anmeldernes identitet ikke kan anses for at være af væsentlig betydning for Deres klienters varetagelse af deres interesser i sagen, jf. statsamtets afgørelse af 8. december 2005.

Underretningen af 7. februar 2005 førte til at kommunen tog initiativ til en undersøgelse med henblik på en fornyet vurdering af Deres klienters plejetilladelse. Plejetilladelsen blev ikke inddraget, hverken under eller efter undersøgelsen, men det fremgår af kommunens journaludskrift at der var en mulighed for at de anbringende kommuner ville fjerne plejebørnene i forbindelse med undersøgelsen.

De og Deres klienter anmodede om indsigt i navnene på anmeldelsen af 7. februar 2005 samtidig med at kommunen besluttede at rejse den nævnte undersøgelsessag. Jeg mener ikke der kan herske tvivl om at Deres klienter på dette tidspunkt havde en væsentlig interesse i at kende anmelderens identitet med henblik på at kunne varetage sine interesser i forhold til undersøgelsessagen. Det var således af afgørende betydning for Deres klienter at vide hvilke forudsætninger de pågældende anmeldere havde for at fremsætte påstandene i underretningen. Deres klienter har desuden nærmere redegjort for på hvilken baggrund de har en mistanke om at anmeldelsen kunne skyldes uoverensstemmelser i (B)'s familie. Også af denne grund var – og er – det af betydning for Deres klienter at få kendskab til navnene på anmeldelsen.

Jeg er på den baggrund ikke enig i statsamtets vurdering af sagen ifølge hvilken anmeldernes identitet ikke kan anses for at være af væsentlig betydning for Deres klienters varetagelse af deres interesser.

Jeg har gjort Statsamtet København opmærksom på min opfattelse af sagen.

3. Modstående hensyn til anmelderen og grundlaget herfor

Som et grundlæggende princip i forvaltningsretten gælder at en myndighed først må træffe afgørelse når de fornødne oplysninger foreligger. Dette princip der oftest kaldes official- eller undersøgelsesprincippet, indebærer samtidig at det påhviler den enkelte forvaltningsmyndighed at fremskaffe de oplysninger der er nødvendige for at tilvejebringe et fyldestgørende faktisk og retligt afgørelsesgrundlag – dog kan oplysningerne eventuelt fremskaffes i samarbejde med andre myndigheder eller ved at foranledige at private, navnlig sagens parter, medvirker til sagsoplysningen.

En fuldt forsvarlig sagsoplysning forudsætter at oplysningerne i sagen er pålidelige. Er der tvivl om holdbarheden af et væsentligt faktum, hører det med til sagsoplysningen at søge denne tvivl afklaret. Hvad der kan anses for en fuldt forsvarlig oplysning af sagen afhænger i øvrigt i nogen grad af sagens karakter. I almindelighed antages at kravene til undersøgelsesernes udstrækning og sikkerheden for de relevante oplysningers rigtighed øges jo mere betydningsfulde eller indgribende afgørelser der er tale om. Jeg henviser i det hele til Kaj Larsen mfl., Forvaltningsret, 2. udgave (2002), s. 447 f, navnlig s. 449 f og s. 453.

I den foreliggende sag har kommunen og statsamtet truffet afgørelse om at navnene på underretningen af 7. februar 2005 kan undtages fra aktindsigt med den begrundelse at anmelderne kan blive udsat for chikane og trusler fra Deres klienters side. Myndighederne har i den forbindelse henvist til de to telefoniske henvendelser til kommunen den 10. februar 2005 fra (B)'s svigerinde, (F), og fra (E).

(F) og (E) er ikke blandt underskriverne af anmeldelsen af 7. februar 2005.

Så vidt jeg forstår, har kommunen og statsamtet – på baggrund af oplysningerne om at Deres klienter skulle have truet to personer som de troede stod bag anmeldelsen – vurderet at det er nærliggende at de der har underskrevet anmeldelsen, vil blive udsat for chikane og trusler hvis Deres klienter får indsigt i navnene på anmeldelsen,

Ifølge kommunens notater vedrørende telefonsamtalerne den 10. februar 2005 skulle Deres klient have sagt at 'dette vil (F) komme til at stå til ansvar for', og (E) skulle have oplevet en meget voldsom verbal adfærd fra Deres klienters side.

Deres klienter har under sagen benægtet at have opført sig truende i forbindelse med at de fik kendskab til anmeldelsen. Deres klienter har i den forbindelse oplyst at der på anmeldelsestidspunktet var væsentlige uoverensstemmelser i (B)'s familie, særligt mellem Deres klienter og (B)'s bror ((F)'s mand) og dennes familie. Deres klienter har endvidere oplyst at de ikke kender (E).

Hertil kommer at underskriverne af anmeldelsen ikke heri har tilkendegivet et klart ønske om at være anonyme i forhold til Deres klienter, og der er ikke oplysninger i anmeldelsen der kan indikere at anmelderne frygter chikane eller trusler fra Deres klienters side. Jeg bemærker i den forbindelse at den enkeltstående bemærkning i underretningen om at 'Det kan være at I syntes det er mærkeligt vi gerne vil være anonyme, men det kan man jo desværre være nødt til i første omgang', ikke fremstår som en klar tilkendegivelse af at

anmelderne ikke ønsker at plejeforældrene får indsigt i navnene på anmeldelsen. Der forelå allerede en anonym anmeldelse i sagen, og efter min opfattelse kan bemærkningen i den skriftlige underretning af 7. februar 2005 forstås som en distancering herfra.

Sammenfattende efterlader disse forhold en betydelig usikkerhed om hvorvidt kommunen med den fornødne sikkerhed kunne lægge til grund at Deres klienter havde fremsat trusler eller på anden måde udøvet chikane i forbindelse med anmeldelsen og – i givet fald – tillige usikkerhed om karakteren heraf og baggrunden herfor.

På den baggrund burde kommunen efter min opfattelse have foretaget yderligere undersøgelser inden der blev truffet afgørelse om at afslå Deres klienters anmodning om indsigt i anmeldernes navne.

Det ville efter min opfattelse f.eks. have været nærliggende at kontakte dem der har underskrevet anmeldelsen, med henblik på en nærmere belysning af deres kendskab til Deres klienter, og i den forbindelse have fået anmeldernes vurdering af risikoen for at de ville blive udsat for trusler eller andre repressalier fra Deres klienters side.

Jeg har gjort Ølstykke Kommune og Statsamtet København opmærksom på min opfattelse.

En af mine medarbejdere havde den 12. juni 2006 en telefonsamtale med en af Deres klienter der i den forbindelse oplyste at det fortsat er af betydning for (B) og (C) at få indsigt i navnene på underretningen af 7. februar 2005.

Jeg har på den baggrund henstillet til statsamtet at foranledige sagen genoptaget med henblik på at der træffes en ny afgørelse i sagen, og at der i den forbindelse foretages yderligere undersøgelser i overensstemmelse med det ovenstående.

Jeg har endvidere bedt statsamtet om at underrette mig om sagens videre forløb.

Deres bilag vedlægges.”

NOTER (*): FOB 1987, s. 197, og FOB 1996, s. 93.